

Cuvântul lui Dumnezeu din Duminica Fiului risipitor

Pace vouă, copiii primitori de Dumnezeu! Vă așez înaintea Mea, fiilor, ca să Mă așezați voi înaintea poporului cuvântului Meu, și care se uită pe cale ca să primească de la voi grăirea Mea și cartea Mea în sărbători cu voi, și cu cei care Mă caută la voi.

O, ce durere ar fi fost între cei din cer să nu fi avut Eu cum să vin pe pământ cuvânt, toiagul Meu de Păstor, precum este scris să păstoresc cu el și să cârmuiesc peste neamuri atât cât nu poate pricepe cineva între oameni! O, dar ce mângâiere au cei din cer de la cuvântul Meu de peste voi, când văd ei că a venit vremea proorociei din Scripturi ca să vin Eu cu sfinții și ca să păstoresc!

O, fiilor, ce mult se uită cei din cer în Scripturi, ce mult! Nu trebuie să le mai spună nimeni să stea cu ochii pe cartea vestitoare de lucrările lui Dumnezeu, așa cum v-am spus Eu și vouă și v-am îndemnat să stați cu degetul pe rândurile și cuvintele cărții după care învățați de la Mine viața cu Dumnezeu și cu frații ca să lucrați după voia Mea și să vă pună îngerii note bune ca să poată veni cu ele la Mine pentru voi. Sufletul are ochi și vedere pătrunzătoare față de ochii trupului. Ochii sufletului nu pot privi ceea ce privesc ochii trupului, căci sufletul are obârșie dumnezeiască și nu poate cu cele trupești, și iată neasemănarea între vederea sufletului și cea a trupului, între cei din cer, și cei din trup pe pământ.

O, e zi de povață sfântă din pilda tatălui cu doi fii, căci ochii trupului l-au atras pe cel mic între frați să ceară tatălui partea lui de moștenire părintească și și-a luat-o și s-a dus de la părinți cu ea în depărtări și a trăit acolo viață de desfrâu și fără de veghe peste ea de pe nicăieri, decât de la vrăjmașul diavol, pe care el l-a ales, și pentru care și-a cheltuit apoi partea lui de moștenire de la tatăl său. Iar dacă a fost lovită de foamete mare țara aceea, s-a dus cel sărac acum, s-a dus spre un locuitor de acolo, dar acela nu l-a primit, și l-a trimis pe ogoarele lui pentru păzit porcii, și de unde el nu găsea de-ale mâncării ca să-și stâmpere foamea, căci nici de roșcovele mâncate de porci nu i se făcea parte, și iată semnul despărțirii de tatăl său, spre care el și-a îndreptat ochii sufletului și, venindu-și în simțire, să meargă spre tatăl său ca argat și să-și stâmpere foamea de belșugul pâinii părintești! O, iată-l pe cel nestatornic, care și-a argătit plăcerile lumești cu cele ce avea ca bogăție, și care apoi s-a întors argat la casa tatălui său, din care-și pierduse moștenirea!

Fiilor, fiilor, vine vremea de care nimeni nu se așteaptă să vină, dar ea va veni din pricina destrăbălării oamenilor iubitori de bani și de viață cu averi și atât, căci toate se vor clătina la glasul Meu, și va fi iarăși ca odinioară când oamenii nu vor mai avea salarii și pensii și vor avea prilejul să trăiască iarăși ca și cei de demult, care arau și semănau și prășeau și cântau în vremea lucrului pământului, și tot mai aproape de viață de rai, o, și nu va fi atunci pe pământ om căruia să nu-i pară mult prea rău, și pe care să nu-l doară adânc pentru viața cea dăruită lui de la Domnul pe pământ și risipită de om fără de rod pentru cer, fără de zestre trebuitoare și lucrată de fiecare pentru ca s-o aibă în vecii, ca și pe pământ când pun oamenii bani la strâns ca să-i aibă pentru vreme de neputințe, dar care nu aduc folos veșnic, și iată, pentru viața de rai omul trebuie să lucreze pe pământ ceea ce i-a spus Dumnezeu să facă el când a fost așezat în viață de rai.

O, fiilor, fiți înțelepți și mult prea treji pentru lucrul înțelepciunii vieții și al adevărului cel din om și despre om, iar pentru aceasta vă îndemn cerește să fiți veghetori și deștepți și cunoscători de om, ca nu cumva să credeți în omul care are ascunderi și care așteaptă să-l crezi când își spune ale sale. O, să nu crezi în om, fiule creștin și credincios lui Dumnezeu, căci vai celui ce crede în om, precum este scris, și sunt destui deprinși să facă aceasta ca să

creadă chiar în cel învățat cu ascunderi față de ceilalți. O, dacă rămâi omul cel născut din om nu vei putea avea lucru pentru Dumnezeu și pentru frați și pentru tine. Vei putea însă totul dacă te lași născut de sus, din adevăr și pentru adevăr, din Dumnezeu, iar această dovadă o faci după cum lucrezi prin lepădare de sine, prin prețuirea celor din jur, și aceasta pentru ca să nu cazi din Dumnezeu prin iubirea de sine, o, că nu poate cu Mine cel ce se iubește pe sine, fiilor, și cât au greșit de mult cei ce au crezut că se poate și au crezut în om, și au lovit în Domnul prin aceasta!

Fiilor, fiilor, vine vremea postului mare, iar voi știți cum ajunge postul post să fie. O, fiți ascultători mai întâi de toate și mai întâi de post, și fiți cumiți înaintea lui Dumnezeu, și prin smerenia inimii fiți cumiți, nu pe deasupra, fiilor, iar pentru aceasta voi să nu faceți sau să lucrați nimic decât ceea ce vine de la Domnul să faceți, că numai Eu vă învăț să faceți binele Meu și cel pentru voi, că altfel faceți fără să vă gândiți lucrarea lui Lucifer, trecerea peste Dumnezeu, și care-l împinge pe creștin în cădere ca și pe Adam în rai, ca și pe îngerii care au căzut de lângă Dumnezeu.

Pentru vreme de post adevărat Eu, Domnul, vă mai învăț acum o lucrare, fiilor, numai să fiți voi binevoitori să ascultați ca s-o lucrați și să vă numiți fii ai ascultării de Dumnezeu. O, iată, nu vă grăbiți să deslușiți fața unei întâmplări sau a omului tău cel dinăuntru. Tot omul are aceasta în fire, și nu-i bun acest fel de lucru. S-ar putea să te rușinezi de tine, de purtarea ta, de fapta ta apoi, când timpul mai aproape sau mai departe va descoperi că n-ai fost adevărat și drept, și te vei dovedi singur că n-ai avut pe limbă adevărul cel despre tine și despre fapta ta. Mai bine umilește-te, fiule, pentru toate, și te dă Domnului cu cele dinăuntru ale tale, sau măcar nu te dezvinovăți pentru cele adevărate despre tine și ascunse de ceilalți, căci dacă te arăți semenilor tăi prin cele de partea ta ale faptelor tale, o, se poate să nu fii băgat în seamă și, din contra, să devii iubitor de sine și care-ți faci singur dreptate prin necurătenia inimii tale. O, nu minți pentru ca să ascunzi un adevăr sau un neadevăr, că vine adevărul într-o zi, și vei fi vădit cum nu-ți va plăcea nici ție, nici semenilor tăi, ci umilește-te, fiule, ca să fii curățat de Dumnezeu, că tu singur nu te poți curăța pe suflet, că nu-i al tău aceasta, ci este Domnul Cel Care are aceasta de făcut când omul se aduce Lui pentru spălarea.

Ne pregătim pentru vreme de post cu putere în el, ca să nu fie amestecat cu păcat postul și faptele lui, fiilor. O, iată de ce trebuie să ai înțelepciunea cea de sus tot timpul spre lucrarea ta, fiule care voiești să te încredințezi Domnului pentru viața ta aici, și pentru cea de mâine în vecii! Și nu uitați pilda cea pentru rodire, fiilor, căci semănătorul seamănă sămânța, iar voi sunteți ogorul, și fiți ochi și urechi ca să fiți pământ bun și ca să se prindă sămânța, și ca să aducă rod și ca să am Eu parte de voi prin rod, fiilor.

O, măi fiilor, voi știți ce frumoasă, ce dulce este legea raiului. Aceasta să domnească la voi și între voi, căci în rai era postul, și era plin de bunătăți raiul, dar după legea raiului trebuia omul să stea în rai și să mănânce ca în rai. Adică, fiilor, cum? O, cu ascultare, măi fiilor, că omul pe pământ a pățimit mult apoi dacă a căzut din raiul lui Dumnezeu pentru el, raiul cel dulce la viață și la frumusețe pentru om.

O, pace vouă, fiilor! Dar prin Mine, iată, primiți acum de la sfântul Haralambie, sărbătorit în ziua cea trecută, primiți de la el iubirea lui, dorul lui, îndemnul lui de sfânt mare al Meu, și iată ce-Mi spune el pentru voi:

— *Dă-le, Doamne, lor daruri mari, că mare este vremea Ta cu ei, și dă-le lor faceri de minuni mari și de credință mare pentru minuni mari, căci credința este ceea ce trebuie, iar lângă ea umilința inimii și bucuria cea smerită a inimii și a feței. O, dă-le lor biruință asupra diavolului și asupra celor necredincioși, și dă-le pază lor, că în lume nu are omul pază de cel rău, dar cu Tine suntem noi, sfinții Tăi, și-Ți suntem oșteni cerești pentru cei de pe pământ. O, ai grijă, ai grijă de cei mai mici ai Tăi, Doamne Păstor!*

— Fiilor, fiilor, dați-Mi putere să am grijă de voi, cei mai mici ai Mei. Numai cei mici stau de mână cu Mine mereu, mereu, spre paza lor de orice rău, o, numai ei, numai cei mici, iar voi sunteți cei mai mici ai Mei, o, fiilor. Amin, amin, amin.

11/24-02-2019